

Familierechtbank Antwerpen (afd. Antwerpen), vonnis van 31 juli 2017

Bevoegdheid – Ouderlijk gezag – Verordening 2201/2003 (Brussel IIbis) – Artikel 8 – Gewone verblijfplaats – Artikel 9 – Artikel 10 – Artikel 12 – Artikel 15 – Alimentatie

Compétence – Responsabilité parentale – Règlement 2201/2003 (Bruxelles IIbis) – Article 8 – Résidence habituelle – Article 9 – Article 10 – Article 12 – Article 15 – Aliments

K.

geboren te Duffel op [...] 1981 en wonende te Frankrijk te [...] met woonstkeuze bij Mr. Martens,

eisende partij

- vertegenwoordigd ter zitting van 17 juli 2017 door Mr. Martens Ann te 2020 Antwerpen 2, Beschavingstraat 11 en in persoon tevens aanwezig
- vertegenwoordigd ter zitting van 26 juli 2017 door Mr. Govaerts E. loco Mr. Martens Ann te 2020 Antwerpen 2, Beschavingstraat 11

tegen:

R.

geboren te Turnhout op [...] 1980 en wonende te [...] (Frankrijk), [...],

verwerende partij

vertegenwoordigd ter zitting van 17 en 26 juli 2017 door Mr. Verbist Karin te 2000 Antwerpen, Verlatstraat 23-25.

Gezien de stukken in het dossier der rechtspleging, ondermeer:

- de inleidende dagvaarding van 5 mei 2017;
- de neergelegde besluiten en bundels van partijen

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken.

Gehoord partijen in hun middelen en gezegden op 17 en 26 juli 2017.

Het Openbaar Ministerie heeft voorafgaandelijk schriftelijk verklaard dat zij het niet opportuun achten om advies te verlenen.

I. Vordering

Mevr. K. vordert het schriftelijk akkoord van partijen van [...] 2016 te bekrachtigen, en voor zoveel als nodig de terugkeer van E. naar België te bevelen;

En daarbij volgende maatregelen te bevelen in het belang van het kind:

- Te bevelen dat E. haar hoofdverblijf zal hebben bij verzoekster te Kontich, [...] en daar wordt ingeschreven.

- Te bevelen dat de omgangsregeling bij vader zal plaatsvinden twee weekends per maand nader omschreven alsook een vakantieregeling wordt bepaald.
- Vader te veroordelen tot een onderhoudsbijdrage van 300 EUR per maand.
- Te bevelen dat de buitengewone uitgaven voor 2/3 ten laste worden genomen door de vader en 1/3 door de moeder en de gebruikelijke lijst wordt gehanteerd.
- Te bevelen dat de kinderbijslag en eventuele andere sociale en fiscale voordelen aan moeder toekomen.
- Te bevelen dat het akkoord inzake de schoolkeuze wordt bekrachtigd en te zeggen voor recht dat E. vanaf schooljaar 2017 - 18 ingeschreven wordt in de basisschool te [...].

Dhr. R. werpt de onbevoegdheid op van de rechtbank conform art. 8 Brussel II bis Verordening.

Ondergeschikt vraagt hij de verzending naar de familierechtbank te Créteil bij toepassing van art. 15 Brussel II bis Verordening.

Voor zover de rechtbank zich bevoegd zou verklaren, partijen toe te laten de zaak verder in staat te stellen.

II. Beoordeling

1. Partijen zijn uit de echt gescheiden bij onderlinge toestemming, bij vonnis van 1 september 2015 van de familierechtbank te Antwerpen.

Zij zijn de ouders van E., geboren in Frankrijk, [...] op [...] 2012. E. heeft de Belgische nationaliteit, zoals de beide ouders.

Beide partijen verblijven sedert juli 2005 in Frankrijk.

De vordering strekt ertoe een akkoord te bekrachtigen en maatregelen te bevelen met betrekking tot de minderjarige dochter van partijen.

Dhr. R. laat gelden dat de Belgische rechter onbevoegd is om kennis te nemen van de vordering.

2. De internationale bevoegdheid in aangelegenheden in verband met de ouderlijke verantwoordelijkheid, zoals in voorliggende zaak, wordt geregeld door de Verordening 2201/2003/EG van 27 november 2003 van de Raad betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van de Verordening (EG) nr. 1347/2000.

Art. 8 van deze Verordening voorziet in een algemene bevoegdheid onder voorbehoud van de uitzonderingsbepalingen van de artikelen 9, 10 en 12.

Overeenkomstig art. 8 van de Verordening is de rechtbank van de plaats waar het kind op het ogenblik van de aanhangigmaking zijn gewone verblijfplaats had internationaal bevoegd.

Op datum van de inleidende dagvaarding - 5 mei 2017 - had E. haar domicilie in Frankrijk. E. werd door mevr. K. op haar huidig adres in België in Kontich ingeschreven sedert 19 juni 2017 zonder dat hierover akkoord bestond tussen partijen.

De fysieke aanwezigheid van het kind in België en de inschrijving ervan, na aanhangigmaking van de zaak, volstaat niet om de gewone verblijfplaats van het kind hier te bepalen. Het begrip "gewone

verblijfplaats" in de zin van de Verordening is een feitelijk begrip en moet worden uitgelegd als de plaats die een zekere integratie van het kind in een sociale en familiale omgeving tot uitdrukking brengt. Hierbij moet worden rekening gehouden met de omstandigheden en feiten van het concrete geval zoals de duur, de omstandigheden, nationaliteit, school, talenkennis en de familiale en sociale banden van het kind in die staat (HvJ, 2 april 2009, C-523/07, A, *Jur.2009, I, 2805*).

Vaststaat dat E. is geboren in Frankrijk en daar heeft verbleven tot juni 2017. Dat het zoals mevr. K. stelt van bij aanvang de bedoeling van partijen was om tijdelijk in Frankrijk te wonen blijkt niet. Het gezin is er blijven wonen gedurende 12 jaar, ook na de echtscheiding. Mocht het al - initieel - de bedoeling zijn geweest om met E. voor haar zesde levensjaar terug te keren naar België, zijn partijen hier gaandeweg van afgeweken. E. heeft nooit elders gewoond, is in Frankrijk naar de creche en daarna naar school gegaan, heeft er haar sociaal leven en naschoolse activiteiten. Zij is tweetalig opgevoed. Het verblijf in België was beperkt tot vakanties gedurende korte periodes. Het is duidelijk dat het permanente of gewoonlijke centrum van belangen van E. is gelegen in Frankrijk.

E. was ingeschreven in Frankrijk, tot op datum van de aanhangigmaking van deze zaak. Pas nadien werd de inschrijving op initiatief van moeder overgebracht naar België. De verplaatsing van de verblijfplaats van het kind na het verzoek heeft in beginsel geen invloed op de internationale bevoegdheid.

Voorbehoud dient gemaakt voor de uitzonderingen vervat in de bevoegdheidsregels van de artikelen 9, 10, 12 en 15 Verordening die in voorliggend geval geen bevoegdheid verlenen aan de Belgische rechtbank.

Art. 9 Verordening verlengt, bij (legale) verhuis, de internationale bevoegdheid van de rechter van de vroegere gewone verblijfplaats met een periode van drie maanden te rekenen vanaf de verplaatsing. Art. 10 Verordening geeft bevoegdheid aan de rechtbank waar het kind verbleef voor de ontvoering of ongeoorloofde overbrenging. Zoals blijkt heeft dhr. R. inmiddels een vordering aanhangig gemaakt bij de Franse rechtbank. Mevr. K. verwijst naar de in België gevoerde echtscheidingsprocedure. De echtscheidingsprocedure werd reeds jaren beëindigd, er is geen hangend geschil meer, zodat de rechtbank niet bevoegd is overeenkomstig art. 12 van de Verordening. Art. 15 van de Verordening wat een uitzonderingsbepaling vormt voorziet in de verwijzing van een bevoegd gerecht naar een gerecht dat beter is geplaatst de zaak te behandelen wat in voorliggend geval hic et nunc niet blijkt en dient te gebeuren door de bevoegde rechter conform de vereiste voorwaarden.

De verwijzing van mevr. K. naar art. 629 bis § 1 Ger. W. is niet terecht. Deze bepaling bepaalt de- intern - territoriale bevoegdheid van de rechtbank, en is slechts aan de orde, nadat de Belgische rechtbank zich internationaal bevoegd kan verklaren.

De argumentatie van mevr. K. over de gehoudenheid van dhr. R. tot de overeenkomst, betreft de zaak ten gronde en zal door de bevoegde rechtbank dienen beschouwd.

Deze rechtbank verklaart zich internationaal onbevoegd om van de vordering kennis te nemen.

3. De onderhoudsverplichtingen vallen onder het toepassingsgebied van de Verordening 4/2009/EG van 18 december 2008, verordening die van toepassing op onderhoudsverplichtingen die voortvloeien uit familiebetrekkingen, bloedverwantschap, huwelijk of aanverwantschap (art.1).

Overeenkomstig art. 3 van deze Verordening is onder meer de lidstaat bevoegd alwaar de onderhoudsgerechtigde zijn gewone verblijfplaats heeft. Onderhoudsgerechtigde in de zin van de Verordening is elke natuurlijke persoon aan wie levensonderhoud is verschuldigd of van wie gesteld wordt dat levensonderhoud aan hem verschuldigd is. In voorliggend geval had E. op het ogenblik van

het inleiden van de vordering zoals haar ouders haar gewone verblijfplaats in Frankrijk zodat deze rechtbank internationaal onbevoegd is om ook van deze vordering kennis te nemen.

4. Huidig vonnis is van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad.

Mevr. K. wordt tot de gedingkosten veroordeeld.

OM DEZE REDENEN;

DE RECHTBANK,

Rechtsprekend op tegenspraak.

Verklaart zich internationaal onbevoegd om van de vorderingen kennis te nemen.

Veroordeelt mevr. K. tot de kosten van het geding en vereffent deze in hoofde van dhr. R. op: 1.440 EUR (rechtsplegingsvergoeding).

Bijdrage Fonds wet 19/03/2017 gestort door eisende partij, is definitief verworven voor het Fonds.

Dit vonnis werd uitgesproken op eenendertig juli tweeduizend zeventien in openbare zitting van de Kamer AFV1, die samengesteld was uit:

E. Vermeulen, rechter

R. Damen, griffier